

je odrinol v Ormuž. In zdaj je slišati, čeravno je deževalo in lilo, kakor o Noetovih časih, po cesti rožljanje in ropotanje in po Središču gre od ust do ust le eden glas: „Magjar je tu“. In res! Bila ga je precejšnja množina: naprej pešči, za njimi konjeniki in za temi kanonirji „z gorečimi luntami“ in spet pešči in tako naprej v treh vrstah. Široka cesta je bila od pete do devete ure ogerških vojakov polna in natlačena. Počasi se pomika cela truma proti Ormužu, ljudje pa celo prestrašeni se skrivajo po parmah in škednjih, gospodarji dirjajo s konji v šume in v „mejarščak“, ženske vlačijo blazine in pohištvo v pivnice, zakapljejo tunje in škrinje, zavažajo okna in vrata pivnicam; zopet drugi pozaprejo hiše in grejo „na marof“ — le tu in tam še kdo prestrašen skoz okno luka, „nacionalgarde“ pa ni videti nikjer. Okolj poldne se zasliši iz Ormuža streljanje, kakor bi kdo orehe osipaval, vmes pa so strašno bobneli kanoni. Črez kratek čas pa je vse spet potihnilo; Magjar se je vrnil nazaj proti Središču. In zdaj so kradli in ropali po Pušencih, Frankovcih, Obrežu, Grabah in Središču, kjer in kar se je le dalo: meso in kruh, sir in vino, purane, gosi in race, cele panje strdi. Nekteri so morali vpreči vole in jim naropano blago peljati v Medjimurje, kamor so divjaki iz Loperžič seboj vlekli tudi nekega starega dedeka z dolgimi, sivimi lasmi in z dolgo čoho, češ, da je Ilirec; še le v Kaniži so spoznali, da je Štajerec in starček je smel spet na svoj dom.

Smešničar 47. Srboriti fantje so nekemu vaščanu hotli po noči slamnatega deda na streho postaviti. Najdrznejši ga nese na streho. Ali točno v tem trenutku, ko misli deda postaviti, vlomí se pod njim pravo strešje, fant telebne na dile, prekrhne dilske dveri in priropoče po „štengah“ pred hišne dveri gospodarja. Ta se pa jezen zažene v neprošenega obiskovalca, mu pošeno prešteje rebra, lasi skodrá in oboja ušesa znatno nategne! J. D.

Razne stvari.

(Kat. pol. društvo v Slov. Gradcu) obhaja v nedeljo 24. nov. ob 3. popoldne svoj občni zbor v dvorani g. Šularja. Potem bo tombola, čije čisti znesek je namenjen revnim rodbinam k vojakom poklicanih rezervistov! Na obilo udeležitev vabi Odbor.

(Primicija) ali nova meša bila je 10. nov. pri sv. Emi blizu Podčetrka; primicijant bili so č. g. Davorin Čanžek, blagoslovljeni od Senjskega škofa; ljudstva je neznano veliko privrelo, ker uže dolgo let ni bilo takega veselja pri sv. Emi. Tudi Hrvatov je prišlo precejšnje število. Ogrizek.

(V snegu ostal) je J. Kresnik iz št. Ilja, ko je na vernih duš dan šel črez planino, onemogel in zmrznil. Deset dni poznej bil je mrtev najden.

(Velika povodenj) je nastala po Savinjski in Šaleški dolini; zveza med Celjem in Žavcem pretrgana! Škoda je povsod velika na njivah, travnikih, žagah in tudi v vsled tega, ker je voda veliko desek in lesa odnesla!

(V gornji Polskavi) sta tesarja Melahurca iz Pokoš 2 deda iz Bukovca ubila.

(V Ponkvi) so na št. Martinovo pijani fantje Jakobu Palirja z golimi noži rebra prešteli in tako ranili, da bo reva bržčas vsled tega umrl.

(Konjičani) so blagodušno prevzeli 12 ranjencev na popolno preskrbovanje, knez Windischgrätz pa da stanovanje!

(Celovsko jezero) je izstopilo in dela po okoli veliko škode.

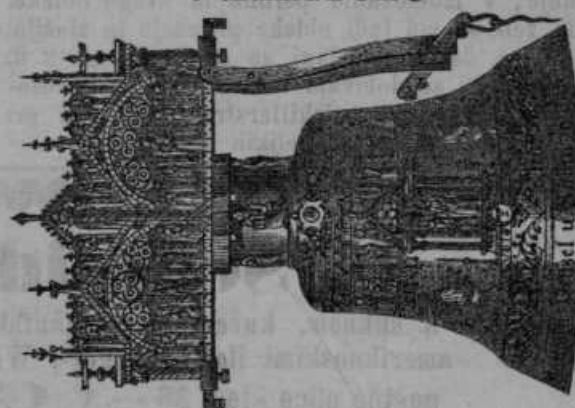
(V Hočah pri Mariboru) bodo č. oo. jezuiti P. Doljak, P. Sajovic in P. Lempl 1. dec. pričeli sv. misijon.

Dražbe. 23. nov. Jakob Slavič 5993 fl. Jož. Novak 2619 fl. oba v Ljutomeru; 28. nov. Matija Kranc v Celju 17000 fl. 29. nov. zapuščina Marije Anderlüh in Anton Gajšek v Šmariji.

LIVARNA, Badgasse Nr. 9 blizu sl. cerkve.	 C. kr. izk. pr.	Šterlinih priznaji za zlate zvonove je priredjenih za ogled.
--	---	---

zvonarna in livarna

g. Janeza Dencel-na in sinov
v MARIBORU

zliiva posebno izvrstne zvonove iz najcenejše zvonovine v vsakej velikosti s iz nova izumljenimi pre-gibnimi kronami (ki se naj ne jemljejo za navadne debele, lite tečaje) na vsakojaki glas, katerega koli kdo želi, bodi v popolnih, vbranih akordih ali kot spolnilo že obstoječih starih zvonil z jasnim in čistim glasom pod poroštvom; zvonove, ki se s starim nebi vjemali, vzememo zopet nazaj. Zvonilno spravo priskrbimo iz razne robe, kakoršno pač kdo želi: iz kovanega, iz litega železa ali iz besemerskega jekla in iz hrastovega lesa in sicer po novem načinu z blazinicami na perotih takó, da se zelo lahko zvoni in v zvoniku nič ne trese.

Ilustrirane oblike dopošljemo, kdor jih želi, brezplačno po pošti!